

Talepapir – samråd den 2. juli 2010

Spørgsmål AA:

Hvad vil ministeren gøre for at rette op på de stærkt kritisable forhold vedrørende inddrivelsen af skatterestancer, som gennemgået af Rigsrevisionen og Statsrevisorerne, jf. Beretning nr. 13/2009 om SKATs fusion af inddrivelsesområdet og Statsrevisorernes bemærkning?

Svar:

Lad mig slå fast med det samme, at jeg tager Rigsrevisionens beretning og Statsrevisorernes udtalelse meget alvorligt. Den overordnede konklusion er klar – Skatteministeriet har endnu ikke formået at få styr på inddrivelsen siden overtagelsen af opgaven i november 2005. Restancetallene taler deres tydelige sprog.

Rigsrevisionens kritik kommer – jeg fristes til at sige desværre – ikke som nogen overraskelse.

Der kan være vurderinger og kritikpunkter i beretningen, som jeg måske ikke deler fuldt ud, men det ændrer ikke ved hovedkonklusionen, som jeg tager til efterretning og ikke på nogen måde vil bortforklare.

Jeg vil bruge de næste måneder til at dykke ned i detaljerne og forberede mit svar til Statsrevisorerne og Rigsrevisionen i overensstemmelse med de sædvanlige procedurer for håndteringen af Rigsrevisionens beretninger.

Selv om vilkårene har været og fortsat er vanskelige på inddrivelsesområdet, er det ikke

nogen undskyldning. Tværtimod er det faktum, at resultaterne af de hidtidige anstrengelser endnu ikke har kunnet aflæses på bundlinien i det omfang, det har været forventet og forudsat, et signal om, at der skal gøres en ekstra indsats. Og det synes jeg også er det underliggende budskab fra Rigsrevisionen og Statsrevisorerne.

Mange af de initiativer, som - og det synes jeg også er værd at bemærke – får anerkendende ord på vejen i beretningen, er sat i søen i den sidste del af den undersøgte periode. Det vil sige fra 2009. Jeg vil sætte spørgsmål ved, om vi endnu fuldt ud har set og høstet frugterne af blandt andet samlingen af personinddrivelsen i det landsdækkende inddrivelsescenter fra det nævnte tidspunkt.

Jeg har lige fra min tiltræden som skatteminister haft fokus på inddrivelsesområdet. Og jeg har ikke lagt skjul på, at vi har en udfordring på området og at udviklingen i de samlede offentlige restancer, herunder de kommunale restancer, ikke har været og er tilfredsstillende.

Det er også baggrunden for, at jeg meget hurtigt varslede en handlingsplan på inddrivelsesområdet, som jeg oprindeligt stillede i udsigt inden sommerferien.

Jeg har også allerede leveret på en del af handleplanen i den netop indgåede aftale mellem regeringen og Kommunernes Landsforening om kommunernes økonomi for 2011.

Det drejer sig bl.a. om at få nedbragt og stoppet

udviklingen i restancerne på underholdsbidragssområdet. Bedre udnyttelse af modregningsadgangene på det sociale område og forhøjelse af modregningsadgangen til 100 pct. for daginstitutionsrestancer i børnefamilieydelsen. Og ekstraordinær afvikling af restancer vedr. p-afgifter, DSB-bøder og licens uanset indkomstforhold. Bare for at nævne et par af de ting, der er i handleplanen allerede.

Sidst men ikke mindst skal der ryddes op i restancerne – en del af handleplanen er ”operation rent bord” – det grundlag, som vi skal arbejde videre på. Vi sætter ca. 150 ekstra medarbejdere til at få ryddet op i restancerne. Med oprydningen sættes flere skyldnere i afvikling, men samtidig vil oprydningen betyde, at vi bruger lovens mulighed for at afskrive de restancer, som ikke kan inddrives.

Vi må også forudse, at der vil være krav, som kan være forældede, fordi de ikke har været behandlet helt korrekt. Vi kender ikke omfanget af disse sager, før oprydningen er gennemført. Vi bliver nødt til at gå det igennem minutiøst.

For mig er hovedsagen, at vi får ryddet op en gang for alle, så vi skal ikke længere skal bruge tid på bare at holde krav i live, Det forøger kun massen men giver ikke ”penge i kassen”.

I anledning af Rigsrevisionens beretning har jeg fundet det nødvendigt at gennemgå rapporten en ekstra gang. Skatteministeriet bruger de næste måneder til at gå kritikken igennem i sømmene. Det med henblik på at vurdere om den bebudede

handleplan i tilstrækkeligt omfang tager højde for kritikken. Med andre ord, om vi har handlingsorienterede svar på alle relevante kritikpunkter – og hvis ikke skal løsningerne findes og indarbejdes i handleplanen.

Det betyder så også, at handleplanen ikke kan præsenteres i dag. Jeg siger det helt åbent. Jeg skylder at gennemgå kritikken og få vished for at kunne præsentere de rigtige redskaber.

Spørgsmål AB:

Mener ministeren, at problemerne vedrørende inddrivelsen under ministerens forgænger har været taget alvorligt nok i takt med, at problemernes omfang stod klart?

Svar:

Der er vist ingen, der har været i tvivl om, at overtagelsen af inddrivelsesområdet har været en stor mundfuld for SKAT. Det har der heller ikke været lagt skjul på.

Jeg ser ingen grund til at dvæle ved fortiden – den kan jeg alligevel ikke ændre.

Det jeg kan og vil er derimod at få rettet op på området fremadrettet. Det er her kræfterne skal sættes ind, og det er der min fokus har været lige fra starten.

Jeg anerkender, at Skatteministeriet siden november 2005, hvor inddrivelsesopgaven blev

samlet i SKAT, har arbejdet med at optimere inddrivelsesarbejdet gennem forbedret lovgivning, helhedsorienteret planlægning, organisationstilpasning, ledelsesmæssig fokus, prioritering og udvælgelse af de rette inddrivelsesværktøjer i forhold til de enkelte restancearter, ny restancestatistik og så videre.

Rigsrevisionen og Statsrevisorerne anerkender da også denne indsats. Men som jeg nævnte ved besvarelsen af det foregående spørgsmål - og det støttes også af Rigsrevisionens beretning - er mange af initiativerne først effektueret fra 2009. Jeg tror ikke vi har ikke set den fulde effekt endnu. Det kan vi forholde os til i løbet af kort tid.

Jeg tror vi har den rigtige organisatoriske og strukturelle platform på inddrivelsesområdet nu. Og der er stor ledelsesmæssig og produktionsmæssig fokus i Skatteministeriet på inddrivelsesområdet.

Vi har netop yderligere styrket koordineringen og styringen af inddrivelsesområdet på centralt niveau i det nye Koncerncenter ved at oprette et tværgående inddrivelsesprojekt. Det er bl.a. projektets opgave at overvåge og sikre fremdrift i allerede igangsatte initiativer og udvikle ideer til yderligere forbedringer af administrativ og processuel karakter og ikke mindst identificere hvor og hvordan vi kan styre indsatsen derhen, hvor der er særlige udfordringer og/eller hvor den gør mest gavn.

Men vi skal altså endnu længere, og jeg vil over sommeren fordomsfrit diskutere, hvordan vi skruer

den rette indsats sammen og supplere handleplanen på inddrivelsesområdet med yderligere initiativer.